

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A. B., B. B.

Strona przeciwna: Personal Exchange International Limited

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna zamieszkała w państwie członkowskim, która, po pierwsze, zawarła ze spółką mającą siedzibę w innym państwie członkowskim umowę dotyczącą gry w pokera w Internecie, obejmującą ogólne warunki określone przez tę spółkę, a po drugie, nie zgłosiła oficjalnie takiej działalności ani nie zaoferowała osobom trzecim wykonywania jej jako odpłatnej usługi, nie traci przymiotu „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeśli w skali dnia osoba ta gra w tę grę w znacznym wymiarze czasu, posiada rozległą wiedzę, względnie liczne umiejętności i uzyskuje z tej gry znaczne wygrane.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Wniosek o wydanie opinii przedstawiony przez Królestwo Belgii w trybie art. 218 ust. 11 TFUE

(Opinia C-1/20)

(2021/C 53/18)

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter, S. Baeyens, pełnomocnicy)

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy projekt zmodernizowanego Traktatu karty energetycznej jest zgodny z traktatami, a w szczególności z art. 19 TUE i art. 344 TFUE:

- w odniesieniu do art. 26 wskazanej umowy, jeżeli artykuł ten może być interpretowany w ten sposób, że zezwala on na stosowanie wewnątrz Unii Europejskiej mechanizmu rozstrzygnięcia sporów?
- w zakresie, w jakim – gdyby art. 26 wskazanej umowy należało interpretować w ten sposób, że zezwala on na stosowanie wewnątrz Unii Europejskiej mechanizmu rozstrzygnięcia sporów – umowa ta nie przewiduje wyraźnej szczególnej normy lub wyraźnej klauzuli rozdzielnosci, w szczególności w definicjach inwestycji i inwestora w art. 1 przewidywanej umowy, które ustanawiają brak możliwości zastosowania ogólnego mechanizmu owego art. 26 między państwami członkowskimi?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Notariusza w Krapkowicach Justynę Gawlicę – Krapkowie (Polska) w dniu 12 sierpnia 2020 r. – OKR

(Sprawa C-387/20)

(2021/C 53/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowie

Strona w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OKR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z 04.07.2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że uprawniona do dokonania wyboru swojego prawa ojczystego jako prawa, któremu podlega ogół spraw dotyczących spadku, jest również osoba niebędąca obywatelem Unii Europejskiej?
- 2) Czy art. 75 w zw. z art. 22 powołanego rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, w której umowa bilateralna łącząca państwo członkowskie z państwem trzecim nie reguluje wyboru prawa w sprawie spadkowej, ale wskazuje prawo właściwe w sprawie spadkowej, obywatel takiego państwa trzeciego zamieszkujący państwo członkowskie związane ową umową bilateralną może dokonać wyboru prawa?

a w szczególności,

- czy umowa bilateralna z państwem trzecim musi wyraźnie wykluczać dokonanie wyboru określonego prawa, a nie jedynie regulować statut spadkowy przy użyciu łączników obiektywnych, aby należało uznać, że jej postanowienia mają pierwszeństwo przed art. 22 rozporządzenia 650/2012?
- czy swoboda wyboru prawa spadkowego i ujednoczenia prawa właściwego poprzez dokonanie wyboru prawa – przynajmniej w zakresie określonym przez prawodawcę Unii w art. 22 rozporządzenia 650/2012 – należy do zasad leżących u podstaw współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych w ramach Unii Europejskiej, które nie mogą zostać naruszone także w wypadku stosowania konwencji bilateralnych z państwami trzecimi mających pierwszeństwo przed rozporządzeniem 650/2012?

⁽¹⁾ Dz. U. 2012, L 201, s. 107

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Hiszpania) w dniu 2 września 2020 r. – UN / Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Sprawa C-409/20)

(2021/C 53/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UN

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 1 i 5 oraz art. 7 ust. 1) należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu [art. 53 ust. 1 lit. a), art. 55 ust. 1 lit. b), art. 57 i art. 28 ust. 3 lit. c) Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (ustawy organicznej 4/2000 z dnia 11 stycznia 2000 r. o prawach i swobodach cudzoziemców w Hiszpanii oraz o ich integracji społecznej)], zgodnie z którym